

пѣтъ, отъ мрачното робство, и скѣтовна грижа, да сѫ пооттеглатъ малко като въ пѣстыната, въ спокойствиѣ на ума, за да останатъ празни, да принесатъ жъртви, сирѣчъ бескрайни, да прославятъ Бога, тогасъ мѫчителътъ на нашия дѣши сѫ види, че имъ дѣма вѣтрѣ въ сърдцата: „Каквъз празникъ? каква літвргія? идете сѣкѣй на своята си работа.“ Шо тѧ е грижа? дѣма на єде-кой художникъ: свѣрши си работата, за да спечелишъ хлѣба за домочадцето си, и за днешніѧ дѣнь; иди, дѣма на єде-кой търговецъ, въ тържището, за да нагледашъ търговцината си; притечи сѧ, дѣма на єде-кой кметъ, до кѫщата на градоначалника, за да си расправишъ работата: чудижти сѫ на ума; каквъз празникъ тѧ е намѣрилъ, когато имашъ толкава нѣжда? За какво чакашъ літвргія? ты трѣбва да отидешъ много рано. Какво чакашъ отъ церковнити правила? ты не си калвѣръ: „Да идѣтъ кѣйждо вѣсъ на дѣла своѧ.“ Тзи свѣтства дїаволътъ, и Христіанити слышатъ свѣтла мѣ; и какво прави повѣче? Какъ-то Фараонъ е правилъ още по-тѣжко Еврейското робство, и трудътъ двоенъ, кога искали да празнуватъ, тзи и дїаволътъ въ празниченъ дѣнь докарва двойни, и тройни расправыты, цюто нѣкои сѫ занимаватъ двойно, и тройно повѣче въ празникъ отъ колкото въ дѣланъкъ: „Да приложатъ дѣла чловѣкъ мѣ симъ, и да попекутъ ѿ нѣхъ.“ И при това какъ-то Фараонокити надзирателъ карали Евреииты да работатъ на сила, тзи и нѣкои дїаволски слѹги дохождатъ да тѧ събѣждатъ въ срѣдъ ноќъ, да тѧ вдигатъ отъ лѣглото преди зора твърдѣ скоро, и да тѧ влачишъ тѣкъ тамъ, за да не можешъ ни да помнишъ поне, че има празникъ, и да нѣмашъ никакъ време да дойдешъ въ църква. Ты же неща ги глѣда Дїаволътъ, и радва сѧ, и твърдѣства за толко бесчестіе къмъ Бога, за толка погубель на чловѣциты, и толко повѣче дѣма: „Пріидѣте ѿставимъ всѧ празники Божіѧ ѿ земля.“

Христіанино, какво дѣмашъ, тзи ли си благодаренъ да сѫ радва Дїаволътъ, и да сѫ обесчестѧва Богъ? Язъ знамъ, какво ще ми кажешъ: много пѫти азъ не вардѣ празнициты отъ нѣжда; нѣждата за ежедневната прехрана мѧ принуждава да работѣ; оставамъ Литвргіата, и Слово Божие, защото трѣбва да сѫ намѣрилъ съ єде-кой градоначалникъ, който друго време сѫ не намира дома. Нѣжда е да